

er uundgaeligt. Selv de, som efter bedste Evne arbeide derimod, rives med — det kan ikke være Andet —; navnlig derved kan paa en Maade, som er meget let at forstaa, netop den Situation fremkomme, som et æret Medlem igaar fandt saa forunderlig, at en Minister nemlig kan komme til at være i Uoverensstemmelse med begge Thing. Det er en Situation, som under visse Forhold med stor Lethed fremkommer netop derved, at Folkethingets Flertal driver sine Fordringer saa vidt i den ene Retning, at det tilbageholdende Element kastes længere bort i den modsatte Retning, end det ellers vilde ske, og en Minister kan da ganske vist meget naturligt komme til at staa i et vist Modsetningsforhold til begge Thing.

Seg har nu belyst den Stilling, hvori vi nu befinde os, den Situation, hvis Utaalelighed De selv have fremkaldt; og den Knude, som til en vis Grad derved kan være fremkommen, og om hvis Løsning det gjælder, bliver kun yderligere strammet, naar De ville tvinge en saadan Aa-stand om Folkethingets Flertals Overmagt igjennem ved at negte en Drøftelse af Finantslovsfor-slaget. Derved bliver Knuden ikke løst, men den bliver strammet endnu stærkere. De Herrer have aabenbart ønsket en Dpløsning (Stemmer: Ja!); naar de 53 nu forkastede Finantslovens Drøftelse, saa vil denne Aandsrækning blive Dem givet. Men mine Herrer erindre det vel, den gives Dem ikke i den engelske Parlamentarismes Land. Kom tilbage, Flere eller Færre, men brug denne Mellemtid til at tage Neb i Seilene. Tro ikke, at de Spixer, som Denne eller Hin under andre Forhold kan have fundet i Grundloven til en mere parlamentarisk Styrelse end den, som for Tiden finder Sted, kunne trives ved Deres Røgt. Se Dem om, mine Herrer, hvor finde De udenfor Deres afsluttede Kredts erfarne og prøvede Mand, som ville overtage Medansvaret for det, som bryder frem fra Deres sluttede Kredts? Værer overbevisste om, at hvis disse omtalte Spixer ikke allerede ere kvalte af Dem, saa vil de blive kvalte, dersom De mine Herrer atter skabe en saakaldet „utaalelig Tilstand“.

Sindenburg: Det Skridt, som Flertallet i denne Sal vil sætte igjennem, er af det selv blevet betegnet som et voveligt Skridt. Det er fra den anden Side blevet kaldt „et uhørt Skridt“, men jeg vil holde mig til, hvad de Herrer selv have kaldet det for, nemlig „et voveligt Skridt“. Jeg vil ikke gjøre nogen afgjort Indvending imod, at man gjør dette Skridt, men saa meget maa vel paa den anden Side indrømmes, at der, naar man vil gjøre et Skridt, man selv betegner som voveligt, er saare stor Opfordring til at tage under Overveelse, hvorvidt det, man sætter paa Spil, staar i et passende Forhold til det, man derigjennem vil opnaa, eller hvorvidt der er nogen rimelig Sandsynlighed for, at man ved at gjøre dette

Skridt vil naae det, man tilsigter dermed. Det er blevet sagt, at det, man derved ønsker at fremskalde, er en Gjennemførelse af de Reformers, som Flertallet flere Gange har søgt at bringe frem, og som man siger ønskes fra Befolkningens Side. Seg skal ved at undersøge dette Spørgsmaal aldeles ikke bestride, at disse Reformers kunne være ønskelige. Seg stiller mig slet ikke paa mit eget Standpunkt, men tværtimod paa de Herrer's, og gaar ud fra, at jeg er enig med Dem, forsaavidt som jeg ønsker samtlige disse Forslag gjennemførte netop saaledes, som de fra de Herrer's Side til forskjellige Tider ere blevne bragte frem. Seg opkaster da det Spørgsmaal, hvorvidt der er nogen rimelig Sandsynlighed for, at det Skridt, Flertallet nu staar i Begreb med at gjøre, vil føre de Herrer til det Maal, de sige, at de tilsigte. Ved denne Undersøgelse skal jeg da atter stille mig paa det for Flertallet fordelagtigste Standpunkt, idet jeg skal gaa ud fra, at det netop i flere Henseender vil gaa saaledes, som jeg maa antage, at Flertallet ønsker. Seg skal altsaa gaa ud fra, at det endelige Resultat, efter at en eller flere Dpløsninger have fundet Sted, vil blive, at det nuværende Flertal vender tilbage til nærværende Sal mere mandstærkt, end det har forladt den. I Genhold til den Forhaabning, som er bleven udtalt her i Salen af et æret Medlem af Flertallet, der sagde, at han havde den loyale Fortroining til Kongen, at, naar dette blev Tilfældet, vilde en Forandring i Ministeriet finde Sted, og at Hans Majestæt da vilde søge sig andre Raadgivere, vil jeg fremdeles gaa ud fra, at denne Forudsætning holder Stik. Seg gaar altsaa ud fra, at Flertallet vender mere mandstærkt tilbage, og at den Forudsætning slaar til, som fra Flertallet's Side er bleven fremsat, at Kongen søger andre Raadgivere end dem, han i Diebliffet har. Hvilken Opgave vil da være stillet disse nye Raadgivere? Derom har man faaet Dplysning af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), idet han sagde, at disse Raadgivere vilde have den Opgave at komme i Overensstemmelse med Landstthinget, hvilket med andre Ord vil sige, at de ville have den Opgave at bestemme Landstthinget til i sine Afgjørelser at rette sig efter de Anskuelses, som gjøre sig gjældende hos Folkethingets Flertal. Det ærede Medlem spøiede til, at dette vil blive den nye Regjerings særegne Kunst, og han spøiede yderligere til, at jo vanskeligere Opgaven var, desto større var Kunsten. Naar man tidligere har søgt at gjøre et Ministerium umuligt ved en Beslutning af dette Thing, er der faldet den Yttring, at man meget vel kunde stemme paa en saadan Maade, ubekymret om, hvad Følgen vilde blive, da Hans Majestæt let kunde finde andre Raadgivere end dem, han i dette Diebliff havde. Det forekommer mig, at dette ikke nu med samme Spøie kan siges fra deres Side, som tillige sige, at ingen hæderlig Mand nu vil paatage sig at danne